

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. VI. Qui ex Spiritibus Dæmoniorum, vt plurimum, soleant rebus
viuentium intereße; loca reddere infesta, & mortales molestia afficere?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

profit, qui egregia erga bonos omnes flagrant charitate.

22. Accedit, quòd & in hoc suo permisso magnæ & multæ rationes Deo possunt esse propositæ, quæ apud Spiritus damnatorum locum non habent: quas, quia aliàs profecuti sumus, hîc repetere necesse non est.

23. Porrò his purgandis Spiritibus frequentius adhuc uiuentium rebus intersunt Damoniorum Spiritus. Hoc ex dictis, & quotidiana experientia est manifestum. Cùm enim plurima loca infesta sint; & rarò purgandorum Spiritus adsint; rarissimè damnatorum; omninò necesse, frequentissimè Dæmonibus loca infesta esse,

24. Idem aliunde demonstratur. Ex Spirituum istorum voluntate & desiderio: Ex Dei prouidentia atque ordinatione: Ex hominum quorundam nunc molestia, nunc patientia, quæ hîc profequi prohibemur, quòd aliàs illa à nobis sint tractata; Disputatione de Apparit. Spirituum.

C A P. VI.

Qui præ cæteris, ut plurimum ex Spiritibus Damoniorum soleant rebus uiuentium interesse: loca reddere infesta, & mortales molestia afficere.

1. **I**N maximo numero esse Dæmones extra controuersiam est. Et profani nôrunt hoc auctores, & Sacrarum literarum scriptores. Sed & si his præfidiis destituti essemus, vnus miseri hominis exemplum magno nobis potest esse argumento, à quò Dominus verbo legionem, id est, 6666. (rectius secundùm Iansenium in Euang. Concord. 12250.) aliquando expulit.

2. Confusa autem hæc multitudo non est. Quem Ordinem Spiritus, antequam ob peccata è cælo disturbarentur, habuerunt, eundem adhuc habent, habituri que sunt in omnem æternitatem. Nec mirùm. Naturam sequitur Ordo: naturam eandem semper retinent Spiritus. Ut idcirco nouum videri non debeat, quòd Regnum Spiritus illi habere dicantur, Matth. 12. *Principes* item atque *Potestates*, Ephes. 6.

3. Hinc est, ut quemadmodum inter beatos Spiritus, tres distinguuntur:

guantur Ordines; & in singulis Ordinibus Chori tres: ita inter Dæmoniorum Spiritus, tria prima genera liceat distinguere, & in singulis generibus tres Choros; quos iisdem possemus (quamvis v. fus non ita permittat) nominibus, quibus beatos Spiritus solemus, compellare.

Hæc cum ita sint, quæritur: *Omnesne hi Dæmoniorum Spiritus loca reddant infesta, & molestijs mortales defatigent promiscue; an potius, ex toto numero certi sint aliqui? & qui illi? quorum Ordinum? quorum Chororum?* Curiosa forsitan quæstio: sed certè difficilis explicatu: & quæ si non magnam, aliquam potest lucem præsentis Disputationi asserre.

Eius verò solutio non ex Dæmonum voluntate petenda est, sed diuino potius decreto, decretique causis. Si solius Dæmonum voluntatis ratio habenda esset; nullos iustè excluderis. Si diuini decreti; de pluribus merito dubitaueris.

Quid quærunt magis versipelles, quid ita expetunt, quam primùm ne infernalibus carceribus includantur? Deinde, ut mortalium generi, quibuscunque rationibus valent, incommodent? Omnium quidem hoc desiderium; sed illorum ardentius, qui naturæ præstantia superant. Quid inde? omnes, & in primis illos superiorum Chororum desiderare loca viuorum infestare, nullamque ipsis pacem relinquere.

Quod inferimus, rectè inferri omnes intelligunt. Sed de propositionum veritate forsitan quis dubitat. At non minus certæ sunt omnes, quas ponimus. Certum omnes Spiritus horrere carceres inferni. Certum mortalibus omnes cupere incommodare. Certum horrorem carceris atque nocendi studium maius esse apud superiorum Ordinum Spiritus.

Quòd inferni carceres omnes horreant, malintque quibus suis aliis quam inferorum locis esse, illud probat, quòd hi in peccatorum poenam, quam summo opere detestantur, constituti sint, sed in primis ostendit ipsorum oratio ad Christum, ipsos ex homine quodam exigentem facta, qua significant vereri se, ne ab ipso ante tempus torqueantur (Lucæ 8.) tum etiam deprecatio, qua ut in porcos, & non in abyssum mittantur, rogant. Matth. 8. Scilicet potius in porcos cupiunt mitti, quam in inferni abyssum; quod grauius ipsorum in inferno, quam porcis supplicium. Et ante tempus torqueri se existimabant, si ante iudicij diem ad inferos detruderentur: quod grauioris poenæ loco habebant, quam si extra inferni locum, suum nihilominus infernum haberent.

9. Quòd vero *viuentibus cupiant incommodare omnes*, nemo nouit. Clara est Apostoli oratio. *Diabolus circuit, tanquam Leo rugiens, quarens quem deuoret.* 1. Petri 5. Idem alius Apostolus confirmat, dum docet nobis perpetuum grauiſſimumque eſſe bellum non aduerſus carnem & sanguinem, ſed *aduerſus Principatus & Potestates; aduerſus mundi Rectores tenebrarum harum, & c.* Ephes. 6.
10. Sic dubium non eſt, *magis exhorreſcere inferni clauſtra ſuperiorum Ordinum Spiritus*. Quò illorum natura præſtantior, eò indignius fuerunt peccatis ſuis conſtitutas pœnas. Superborum hoc ingenium. Præterea, cùm pœna iſtis ſit hic carcer; quò grauius iſtorum delictum, eò quoque pœna carceris iſtis moleſtior. at grauius ſuperiorum eſſe delictum quis dubitat? Nonne grauitatem peccati dignitas perſonæ, quæ peccat, auget? grauiſſimum igitur huius carceris odium.
11. Nec dubium, *grauius ſuperiorum Spirituum eſſe odium erga miſeros mortales*, quàm ſit inferiorum. Cùm enim odium iſtorum ex noſtro bono proficiſcatur; quò perfectius hoc Spiritus cognofcunt, eò grauiori odio erga nos flagrabunt. at cognofcunt tanto perfectius ſuperiorum Ordinum Spiritus, quanto naturæ dignitate, intelligendi vi, & ingenij perſpicuitate inferiores ſuperant.
12. Quocirca, quod initio dicebamus, ſi ex voluntate Spirituum iudicium petendum eſſet; non his potiùs, quàm illis infeſtatio locorum tribuenda; cùm æquè *omnes* ab inferorum carcere cupiant abeſſe quàm remotiſſimè: æquè *omnes* cupiant mortalibus, quas poſſunt, moleſtias afferre.
13. Verùm, quod omnes cupiunt, non omnibus conſeſſum videtur. *Diuinum decretum iſtis*, quemadmodum peccatoribus omnibus, *alias leges præſcripſit & poſuit*. Exigit Deus pro ratione delictorum ſupplicia: grauiſſima grauiſſimis, leuia leuibus vindicat. Quorum igitur Spirituum grauiora peccata, illorum grauiora ſupplicia: quorum leuiora, leuiora ſupplicia.
14. Iam dubium non eſt ſuperiorum Spirituum grauiora multo eſſe peccata, quàm inferiorum. Oſtendit alicubi S. Thomas grauiſſimum fuiſſe peccatum primi Angeli; ſed qua ratione ille oſtendit huius fuiſſe grauiſſimum, eadem grauiora eſſe ſuperiorum Spirituum facile concludunt docti: grauior igitur conſtituta pœna ſuperioribus.
15. Quid inde? *Rarius rebus viuentium intereſſe Spiritus ſuperiorum Ordinum, frequentius inferiorum*. Quomodo hoc? quoniam pœnarum & ſup-

& suppliciorum, quæ Dæmonibus decreta sunt, haud parua pars sunt ipsi, quibus conclusi sunt, carceres. Si verò inferni carceribus superiores conclusi sunt, quomodo rebus viuentium possunt interesse, eosdemq; molestare?

Assertionem hanc haud parum confirmant terriculamenta nocturna, quæ mortes hominum solent portendere. Hæc omnibus propemodum locis; omnibus propemodum temporibus obseruantur: & authores, vt plurimum inferiorum, non superiorum Ordinum Spiritus habent. quemadmodum docet libellus de Terrificationibus nocturnis, aliàs à nobis datus. 16.

Cæterum, non, ob hæc, vniuersim omnes superiorum Ordinum Spiritus exclusos à viuentium locis volumus: non volumus omnes inferno ita conclusos, vt nulli inde ad viuos patuerit aliquando, aut adhuc pateat accessus. Quamuis carcer ipsis sit iusta pœna; potest tamen is, qui eos hac carceris iusta pœna exercet, Deus Opt. Max. alia in eosdem aduertere; quam etiam, extra infernum positi, maximo cum suo cruciatu sustineant. Hoc solum volumus esse definitum, frequentius eos, qui inferiorum sunt Ordinum, & chororum loca reddere infesta, & viuentibus molestos esse. Vide Caput 12. de Dæmoniacis. 17.

CAP. VII.

Quinam ex Spiritibus ijs, qui purgatorias pœnas sustinent, facilius ad viuos redeant, & viuentium suffragia postulent.

Difficilis videtur ad propositam quæstionem responsio: propterea, quòd ex locis purgatoriis reditus Spirituum ad viuos, pro Dei fiat voluntate atque iudicio; quod *abyssus multa* dicitur, Psalmo 35. & hominum ingenio comprehendendi nequit. 1.

Nec enim Spirituum pro nobis hîc suppetit *confessio*. Nouimus multos ex ipsis ad viuos rediisse, sed neminem nouimus, qui, cur sibi hoc, præ cæteris, priuilegium concessum sit, causas dederit, ex quibus quinam præ cæteris redeant, coniecturam capere possimus. 2.

D 3

Nec: